

РЕШЕНИЕ

№ 7187

гр. София, 10.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 02.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **5739** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 129, ал. 7, вр. чл. чл. 156 – 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс.

Делото е образувано по жалба от адвокат – пълномощник на „ЛОГОС“ – О., против АКТ ЗА ПРИХВАЩАНЕ ИЛИ ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ, № ДЛН19-ТД26-362/9, от 14.02.2020 г., издаден от орган по приходите, при Дирекция „Общински приходи“, Отдел „Л.“, Столична община, потвърден от кмета на същата община с Решение № СОА20-РД28-11/15.04.2020 г.

В съдебното производство оспорващото дружество е представлявано от адвокат, който: поддържа жалбата; ангажира заключение на съдебносчетоводна експертиза, по задачи, поставени от него; претендира възстановяване на разноски, съгласно списък; представя и писмена защита.

Ответникът – кмет на СО, чрез юрисконсулт оспорва жалбата и желае присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД установява от доказателствата следното.

На 22.03.2018 г., с Акт за установяване на задължения по декларация, по чл.107, ал. 3 ДОПК, № ДЛН18-ТД26-73/23.02.2018 г. са установени задължения на [фирма], за ДНИ и ТБО, за периода от 01.01.2013 г., до 31.12.2017 г., в общ размер на 32 549, 40 лв., от които - 26 057, 86 лв. главница и 6 491,54 лв. лихви. Дружеството е предприело частично и периодично погасяване на тези задължения по начина и в размери, описани в жалбата и в заключението на съдебносчетоводната експертиза. След тези плащания дружеството счело, че към дата 04.10.2018 г. остатъкът по главницата е 2

887, 86 лева, но от извършена справка в информационната база данни на СО установило, че към 14.11.2018 г. дължи 4 825, 45 лева главница и 699, 67 лева лихви. На 25.01.2019 г. били платени още 9 733, 76 лева. На 16.09.2019 г. дружеството подало писмено искане пред Отдел „Л.“, Дирекция „Общински приходи“ – СО искане за прихващане на платената на 25.01.2019 г. сума (9 733, 76 лева), като със същата бъдат погасени задължение на дружеството за ДНИ и ТБО, за различни месеци от 2018 г. С процесния АПВ № ДЛН19-ТД26-362/9, от 14.02.2020 г. обаче, след като е проследена хронологията на извършените плащания и част от сумите са отнесени към задълженията за ТБО и ДНИ, за 2018 г., било отказано такова прихващане, тъй като е прието, че остават дължими суми, именно за 2018 г. и за 2019 г. – АПВ, л. 141 от делото. Дружеството е останало недоволено и е оспорило акта пред решаващия административен орган – кметът на СО, считайки че не дължи ДНИ и ТБО към СО, а е надплатило 1 813, 39 лева, които следва да бъдат възстановени. АПВ е потвърден с Решение № СОА20-РД28-11/15.04.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, осъществявайки дължимата проверка за законосъобразност, въз основа на доказателствата и на доводите на страните, съобразно изискванията на чл. 160, ал. 2 ДОПК, формира следните правни изводи по съществуващото на спора.

Жалбата до Съда е процесуално допустима за разглеждане, но е неоснователна. Този извод Съдът мотивира, освен с наличните писмени доказателства, и със заключението на съдебносчетоводната експертиза, което бе прието и от двете страни без оспорване. В съдебното заседание адвокатът – пълномощник зададе уточняващ въпрос на вещото лице (протокол на л. 169), отговорът на който внесе допълнителна яснота по отношение релевантните факти. С представената след приключване на устните състезания писмена защита адвокатът е заявил, че оспорва експертното заключение, излагайки доводи, които Съдът не споделя. Съдът изцяло кредитира заключението, като компетентно изготвено и отговарящо изцяло на поставените въпроси.

Съдът намира за нужно отново да обърне внимание, че: с процесния АПВ от 14.02.2020 г. органът по приходите се е произнесъл по искане за възстановяване на сума от 1 813, 39 лева, която дружеството е считало, че е надплатило за задължения (ТБО и ДНИ), до 2017 г., установени с АПВ от 23.02.2018 г.; с АПВ от 14.02.2020 г. надвнесена сума е прихваната за нови задължения - за 2018 и 2019 г. Според заключението на вещото лице: (т. 4) „към 04.10.2018 г. е налице надвнесена сума за ДНИ, в размер на 1 715,22 лв.; след прихващане на цялото задължение за ДНИ и лихви за 2018 г., в размер на 1 712, 09 лв. остава надвнесена сума, в размер на 3, 13 лв.; с АПВ от 14.02.2020 г. е констатирано извършено прихващане на ТБО за 2018 г., на 04.10.2018 г., в общ размер на 3 990, 65 лв. и лихви - 121, 49 лв. и след извършеното прихващане не е налице надвнесена сума за ТБО, а е налице задължение за лихва, за 2018 г., по втора, трета и четвърта вноски, в размер на 58, 37 лв.; към 25.01.2019 г. са погасени всички задължения за ТБО и лихви по Акт за установяване на задължения, № ДЛН18-ТД26-73/23.02.2018 г., за периода от 01.01.2013 г., до 31.12.2017 г. и е налице надвнесена сума за ТБО, в размер на 4 171,58 лв.; задължението за ТБО – 2018 г. (забележка: ново, извън АПВ от 23.02.2018 г.) е в размер на главница 3 990, 65 лв. и лихви -1 79, 86 лв., изчислени до 25.01.2019 г., върху 4 равни вноски, с падеж 30.04.2018 г., 02.07.2018 г., 01.10.2018 г. и 30.11.2018 г., съответно в размер на 74,82 лв.+57,37 лв.+32,15 лв.+15,52 лв.; от надвнесената сума към 25.01.2019 г. 4 171, 58 лв., след прихващане на ТБО и лихви за 2018 г., в общ размер на 4 170, 51 лв. е останала

надвнесена сума за ТБО - 1, 07 лв.“. Обобщавайки тези данни вещото лице е заключило, че „към датата на искането (процесното) - 16.09.2019 г. не е на лице основание за прихващане на надвнесени по партидата на [фирма] суми“. Именно това обобщаващо изречение дава основание на Съда да приеме, че жалбата е неоснователна, а оспореният АПВ № ДЛН19-ТД26-362/9, от 14.02,2020 г. е материално и процесуално законосъобразен, и обоснован. Вероятно се касае за неразбиране и/или неправилен прочит на фактите от страна на оспорващото дружество, при положение, че с писмената защита се поддържа искане за връщане на сума, в размер на 1 715, 22 лева. Наличието на обективно съществуващи писмени данни и доказателства, неоспорени от страните предполага само извършването на проследяване и алгебрични изчисления, което е сторило вещото лице. В крайна сметка, с отговора на петия въпрос вещото лице е констатирало, че понастоящем дружеството не дължи на Столична община ТБО и ДНИ за собствения си имот, а погасявайки задълженията си дори е надвнесло общо един лев и 09 стотинки. С други думи - процесният АПВ № ДЛН19-ТД26-362/9, от 14.02,2020 г. е изцяло в полза на [фирма]. В случай, че дружеството не е съгласно с прихващането на внесени суми, със задължения и за 2020 г., считайки погасяването за предсрочно, разполага с нова възможност да поиска възстановяване, но такова действие би било лишено от практически смисъл

Така очертаният изход на съдебния спор дава основание да бъде уважена предявената от процесуалния представител на ответника претенция за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определя (чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет), в размер на 356 лв.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, ал. 3 и ал. 6, чл. 161, ал. 1, вр. чл. 129, ал. 7 ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от „ЛОГОС“ – О., против АКТ ЗА ПРИХВАЩАНЕ ИЛИ ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ, № ДЛН19-ТД26-362/9, от 14.02,2020 г., издаден от орган по приходите, при Дирекция „Общински приходи“, Отдел „Л.“, Столична община, потвърден от кмета на същата община с Решение № СОА20-РД28-11/15.04.2020 г.

ОСЪЖДА „ЛОГОС“ – О., ЕИК:[ЕИК] да заплати на Столична община юрисконсултско възнаграждение, в размер на 356 лв. (триста и петдесет, и шест лева). Решението, на основание чл. 160, ал. 6, изр. второ, предл. второ ДОПК е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ:

СЪДИЯ:

